

Sygn. akt III U 439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 marca 2016r. w Suwałkach

sprawy **J. Ś.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 25 czerwca 2015 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca J. Ś. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 maja 2015r. do dnia 30 kwietnia 2016r.

Sygn. akt III U 439/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 25.06.2015r. odmówił J. Ś. przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01.05.2015r.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748 ze zm.) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Niezdolną zaś do pracy, w rozumieniu ustawy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Natomiast prawo do renty nie zostało przyznane J. Ś., ponieważ komisja lekarska orzeczeniem z dnia 22.06.2015r. uznała, że nie jest on niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji J. Ś. domagał się przywrócenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, iż obrażenia odniesione w wypadku mają zasadniczy wpływ na jego dalszą częściową niezdolność do pracy. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu psychologii, kardiologii, psychiatrii i

otolaryngologii z (...) Centrum (...) w K., gdyż obrażenia, których doznał, są niezwykle rzadkie i uczciwą ocenę ich wpływu na zdolność do pracy może opisać biegły z Centrum, gdzie przeprowadzono badania, trwało jego leczenie i lekarze mają doświadczenie w leczeniu niezwykle rzadkich przypadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że zgodnie z art. 61 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. Komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie uznała natomiast J. Ś. za w dalszym ciągu niezdolnego do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal częściowo niezdolny do pracy. Tak mianowicie wynika z opinii biegłych sądowych lekarzy E. L. – z zakresu otolaryngologii, K. J. – z zakresu neurologii, J. H. – z zakresu kardiologii i J. M. – z zakresu psychiatrii, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinię na potrzeby postępowania sądowego. Po przebadaniu odwołującego się i przeanalizowaniu dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie rozpoznali u niego organiczne zaburzenia nastroju, stan po urazie głowy, kręgosłupa i kończyny dolnej lewej w wypadku komunikacyjnym w 2007r., szумы uszne po przebytych urazach czaszkowo-mózgowym w 2007r., dyskopatię L4/L5 i L5/S1, naczyniaka trzonu kręgu L1 oraz zwyrodnienie kręgosłupa szyjnego. W związku natomiast z ich stopniem nasilenia zaopiniowali, iż powodują u odwołującego się dalszą jego częściową niezdolność do pracy zarobkowej na okres od 01.05.2015r. do 30.04.2016r. Biegli wskazali, iż stwierdzone objawy występują u odwołującego się od momentu wypadku komunikacyjnego, któremu uległ w 2007r. Odwołujący się leczy się psychiatrycznie, przyjmuje leki nasenne i przeciwdepresyjne, jednak bez poprawy. Śpi około 3,5 godziny na dobę, ma również osłabioną pamięć świeżą. Pozostaje pod opieką poradni specjalistycznych. Był również leczony w (...)w W., ale bez poprawy. Biegli wskazali również, iż bóle kręgosłupa występowały u odwołującego się od 2005r., natomiast ich nasilenie nastąpiło od czasu wypadku w 2007r. W dniu 19.01.2007r. poddany był ablacji drogi dodatkowej. Obecnie biegli nie stwierdzili napadów arytmii. Wskazywali również, iż odwołujący się w kontakcie jest napięty, drażliwy, z obniżonym, nastrojem. Podkreślił, że występuje u niego negatywny wpływ szumów usznych i dźwięków w głowie oraz bezsenności na funkcjonowanie. Te objawy, zdaniem opiniujących, w istotny sposób naruszają sprawność odwołującego się i aktualnie powodują częściową niezdolność do pracy na dalszy okres jednego roku.

Sąd tymczasem podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez lekarzy o specjalności w leczeniu chorób, na które cierpi odwołujący się i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Jak zaś wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (LEX 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Biegli tymczasem, wydając opinię w sprawie, uwzględnili aktualny stan zdrowia odwołującego się i przekonywująco wywiedli, iż stopień naruszenia sprawności jego organizmu uzasadnia dalsze orzeczenie okresowej częściowej niezdolności do pracy na okres jednego roku. W obliczu więc tej jednoznacznej opinii biegłych Sąd nie widział potrzeby uzupełniania postępowania dowodowego i przeprowadzania kolejnego dowodu z opinii biegłych, gdyż wszystkie istotne w sprawie okoliczności zostały wyjaśnione. Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.02.2003r., sygn. V CKN 1622/00, LEX 141384, Sąd rozpatrujący sprawę nie jest obowiązany dopuszczać kolejnych dowodów z opinii biegłych tylko dlatego, że złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii.

W podobnym tonie Sąd Najwyższy wypowiedział się też w wyrokach z dnia 16.09.2009r., sygn. I UK 102/09, LEX 537027 i z dnia 15.02.1974r., sygn. II CR 817/73, LEX 7404.

W rozpatrywanej sprawie w ocenie Sądu opinia sporządzona przez biegłych nie zawiera braków i została sporządzona rzetelnie, ze znajomością rozpatrywanych kwestii przez lekarzy specjalistów w leczeniu chorób, na które cierpi odwołujący się. Zastrzeżenia więc stron do tej opinii nie mogły być uwzględnione, zresztą organu rentowego ograniczały się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, iż przewodniczący komisji lekarskiej ZUS nie jest w stanie określić z jakiego powodu odwołujący się został uznany za nadal częściowo niezdolnego do pracy. Opinia biegłych wskazała jednak z jakiego powodu odwołujący się jest nadal częściowo niezdolny do pracy i ma związek przede wszystkim z zaburzeniami o podłożu psychiatryczno-laryngologicznym – opiniowanym przez biegłego z zakresu otolaryngologii oraz psychiatrii. Nie można tymczasem pomijać podstawowej kwestii, iż w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, na które powołała się organ rentowy. Poza tym wskazać należy, że Przewodniczący Komisji Lekarskich nie powołał się na to, że stan zdrowia odwołującego się w zakresie psychiatrycznym poprawił się od ostatniego badania, z uwagi na który nadal przysługiwało mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, więc prawo do tej renty i obecnie powinno mu przysługiwać. Zwłaszcza tak należy uważać, że biegli akcentują, iż i pozostałe dolegliwości powodują, wspólnie ze schorzeniami psychiatrycznymi, niezdolność do pracy odwołującego się.

Odwołujący się wnosił natomiast o powołanie biegłego otolaryngologa z (...) Centrum (...) w K., gdyż jego obrażenia są niezwykle rzadkie i uczciwą ocenę ich wpływu na zdolność do pracy może opisać biegły z tego Centrum, gdzie przeprowadzono badania, trwało leczenie i lekarze mają doświadczenie w leczeniu niezwykle rzadkich przypadków, do czego Sąd nie przychylił się. Uważał przy tym, iż ma utrwaloną nerwicę, której nie można usunąć. Biegłego jednak ze wskazanego Centrum nie można było powołać, z uwagi na to, że nie może wydawać opinii w sprawie sądowej lekarz leczący bądź jednostka lecząca. W celu obiektywnego zweryfikowania dolegliwości musi to być zawsze nie zaangażowany w bieżące leczenie biegły odpowiedniej specjalności, który odniesie się do wyników badań lekarzy leczących. Skoro biegły sądowy laryngolog nie uznał, że odwołujący jest trwale niezdolny do pracy, to już z wyżej podanych względów Sąd to musiał zaakceptować.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. Ś. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.05.2015r. do 30.04.2016r.

mt